

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ
ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БІЗНЕСУ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

ІХ науково-теоритичної конференції
*"Актуальні проблеми економічного та соціального
розвитку України в сучасних умовах"*

(19-20 квітня 2007 р.)

КИЇВ 2007

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ
ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БІЗНЕСУ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

ІХ науково-теоретичної конференції
***«Актуальні проблеми економічного та соціального
розвитку України в сучасних умовах»***

(19-20 квітня 2007 р.)

Київ 2007

УДК 33.338

Рекомендовано до друку Вченою радою УАБП Протокол № 11 від 22.06.07.

Збірник матеріалів ІХ науково-теоретичної конференції «Актуальні проблеми економічного та соціального розвитку України в сучасних умовах» (19-20 квітня 2007 р.) / Українська академія бізнесу та підприємництва. – К.: ТОВ «РВПК ЕКСПІРС», 2007. - 136 с.

Комітет конференції

<u>Голова:</u>	Слюсаренко О.О., д.е.н., професор, член спостережної ради УАБП, заступник міністра економіки
<u>Співголова:</u>	Попов О.І., к.х.н., в.о. ректора УАБП
<u>Заступник голови:</u>	Польшаков В.І., д.т.н., професор, проректор з наукової роботи УАБП
<u>Члени комітету:</u>	Янків М.Д., д.е.н., професор Тюхтій М.П., д.е.н. Ржевський С.В., д.ф.-м.н. Петров Ю.В., д.ф.н. Фомін С.П., д.т.н., професор Белєнко Л.Б., к.п.н., доцент Прокопенко Н.С., к.е.н., доцент Ольховіков О.В., к.е.н., доцент Рогаль А.Г., к.і.н., доцент Биконя С.Ф., к.е.н., доцент
<u>Науковий редактор:</u>	Заводовська І.І., ст.викладач
<u>Літературний редактор:</u>	Кирпатенко Ю.В., викладач
<u>Відповідальний секретар:</u>	Касьян О.В., к.т.н., доцент

ISBN 966-8484-19-3

ЗМІСТ

Пленарне засідання	6
<i>Польшаков В.І.</i> Головні стратегії формування та розвитку ефективного бізнесу в умовах ринкової економіки	6
<i>Петров Ю.В.</i> Нові ідеї розвитку людини в науках про людину, суспільство і природу	11
<i>Белєнко Л.Б.</i> «Young people in Europe»	13
Секція «Глобалізація і проблеми розвитку міжнародної економіки»	14
<i>Романенко І.О.</i> Дослідження інвестиційного забезпечення спільно-підприємницької діяльності	14
<i>Білоброва Т.О.</i> Проблеми мотивації інноваційної діяльності, світової досвід та українські реалії	14
<i>Вострих О.</i> Проблеми адаптації регіонів України до вимог світового господарства	15
<i>Горбіль Г.А.</i> Транснаціональні корпорації у системі міжнародного інвестування	16
<i>Гильченко О.П.</i> Особливості зовнішньоекономічних відносин Житомирщини з країнами Європейського Союзу	17
<i>Калюжна О.Д.</i> Розробка стратегій управління персоналом на різних стадіях життєвого циклу підприємства	17
<i>Масвський В.А.</i> Побудова ланцюжків постачання підприємства в умовах зовнішньоекономічної діяльності	18
<i>Романчиков О.В.</i> Конкурентна політика підприємств туристичного та готельного бізнесу на внутрішньому й міжнародному ринках	20
<i>Фоменко С.О.</i> Розробка стратегій управління комерційними банками на різних стадіях життєвого циклу	20
<i>Хлібна І.В.</i> Інтеграція підприємств аграрної сфери України до СОТ	21
<i>Янків М.М.</i> Стратегія завоювання міжнародними роздрібними мережами регіональних ринків	22
<i>Болєйко А.Б.</i> Рух України до Європейського Союзу	22
<i>Болєйко А.Б.</i> Чи потрібна Україні Світова організація торгівлі?	23
<i>Кравченко А.</i> Вихід України на міжнародний ринок	24
<i>Ліпінцева Ю.А.</i> Управління системою мотивації персоналу спільного підприємства	24
<i>Лук'яненко К.</i> Перспективи вступу України до СОТ	25
<i>Романцов В.В.</i> Інтеграція України у світове господарство	25
<i>Романцов В.В.</i> Problems of external economic politic of Ukraine	26
<i>Потик О.А.</i> Ukraine's Steps to the EU	27
<i>Садовська Л.М.</i> Ukraine's Way to the EU	28
Секція «Розвиток фінансової і банківської системи»	29
<i>Ржевський С.В.</i> Проблеми математичного моделювання державного бюджету	29
<i>Грицьківська О.В.</i> Проблеми відтворення основних засобів у сільському господарстві	29
<i>Іванов В.Б.</i> Рейдерство – економічний та кримінальний антифеномен	30
<i>Прокопенко Н.С.</i> Податкове регулювання економічної активності підприємств агропромислового комплексу	30
<i>Соколова Е.О.</i> Роль податків у економічній політиці держави	31
<i>Бахур Н.В.</i> Шляхи активізації інвестування в Україні	32
<i>Мосильницький Р.А.</i> Розвиток ринку банківських мікро кредитів в Україні	33
<i>Прокопець О.В.</i> Планування і контроль у фінансовій діяльності підприємств	34
<i>Любенко Д.М.</i> Прибутки інституційного сектору	34
<i>Розько Т.В.</i> Задачі фінансового планування на підприємстві	35
<i>Зіниченко І.В.</i> Проблеми управління дебіторською заборгованістю підприємств	36
<i>Баланець А.В.</i> Інвестиції в Житомирській області	36
<i>Слизько М.В.</i> Чинники, що перешкоджають інтеграції України до ЄС	37
<i>Лавриненко Ю.В.</i> Передумови, проблеми та шляхи інтеграції України в сучасну господарську систему	38
<i>Загорудько К.</i> Співробітництво України з Європейським Союзом	39
<i>Расік О.Ю.</i> Підходи до збалансування податкового навантаження на фінанси неприбуткових організацій	40
Секція «Сучасний стан і перспективи розвитку підприємницької діяльності в Україні»	41
<i>Палій А.Р., Палій І.А.</i> Щодо реформування села	41
<i>Мурачев А.І.</i> Кліматопробудування: бути чи не бути перспективній галузі в Україні?	42
<i>Іванов В.Б., Хмелевський С.М.</i> Єдині моделі ефектів та ефективностей	43
<i>Кічко І.І.</i> Управління галузями соціальної сфери: спільні та характерні риси	44
<i>М'яжжик І.М.</i> Проблеми стратегічного управління конкурентоспроможністю потенціалу підприємства	44
<i>Урманов Ф.Ш.</i> Організаційні фактори зростання ефективності виробничого процесу	45
<i>Сорокіна Л.В.</i> Пропорційність підприємства в системі управління розвитком підприємства	46
<i>Березенський О.Л.</i> Формування професійного іміджу майбутніх фахівців економічного профілю	47
<i>Бреус С.В.</i> Розробка концептуальних засад технологічної реконструктуризації як один з головних заходів підвищення економічної безпеки України	47
<i>Биконя О.С.</i> Управління адаптацією підприємств в умовах інтеграційних процесів	48
<i>Германюк М.В.</i> Споживач у системі ринкових відносин	49
<i>Довгалюк Н.В.</i> Відтворення основних засобів сільськогосподарських підприємств	51
<i>Заводовська І.І.</i> Аутсорсинг: переваги та недоліки	52
<i>Козіванова Т.В.</i> Основні поняття макроекономіки та економічні індикатори з позиції фундаментального аналізу	53

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПІЛЬНО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Романенко І.О., ст. викладач
Українська академія бізнесу та підприємництва

У сучасному періоді при різноманітні складних кризових економічних процесів і взаємовідносин між підприємствами, фінансовими інститутами, державами на внутрішньому і зовнішньому ринках гострою проблемою є ефективне інвестування капіталу.

Спільнопідприємницька діяльність є основним джерелом надходження іноземних інвестицій. Створення сприятливого інвестиційного клімату в державі, галузі, регіоні або в окремій фірмі пов'язане з чітким регулюванням інвестиційної діяльності.

За нашими розрахунками, загальний обсяг необхідних іноземних інвестицій в економіку України має перевищувати 40 млрд. дол. США, у тому числі для металургії – 7, машинобудування – 5,1, транспорту – 3,7, хімії та нафтохімії – 3,3 млрд. дол. США. На сьогодні інвестовано в 30 разів меншу суму. Україна має потенційні можливості для ефективного освоєння інвестицій на суму 2-2,5 млрд. дол. США. Така сума дасть можливість реконструювати пріоритетні галузі промисловості за 5 років. Але щорічні обсяги іноземних інвестицій у 3-7 разів менші. При цьому слід урахувувати, що залучення іноземних інвестицій також потребує певних витрат. За розрахунками, за залучення 1 млн. дол. США необхідно сплачувати в середньому 30 тис. дол. США.

У 2005 р. пріоритетними для іноземних інвесторів були такі галузі: внутрішня торгівля – 22,4% загального обсягу інвестицій, харчова промисловість – 14,5; машинобудування та металообробка – 12,8; чорна та кольорова металургія – 5; зовнішня торгівля – 4,4; транспорт і зв'язок – 4,1; легка промисловість – 4; хімічна промисловість – 3,9; промисловість будівельних матеріалів і будівництво – 37%. Основною формою залучення інвестицій були внески у формі рухомого та нерухомого майна – 60,5%, а також грошові внески – 18,8%, з них у формі цінних паперів – 12,9%, купівлі акцій – 17%). Дуже невелику частку внесків (0,4%) було реалізовано у формі нематеріальних активів та реінвестування доходів, як-от придбання юридичних прав, ноу-хау. За структурою загальні обсяги прямих іноземних інвестицій в Україну становили: з країн колишнього СРСР – 8%, з інших країн – 92%.

Україна може вийти з кризового стану насамперед за рахунок власних сил і коштів. Проте інтенсивний перехід до конкурентоспроможної моделі національної економіки спричинює потребу співробітництва зі світовою системою господарювання, в якій іноземні інвестиції є важливим економічним важелем.

Тому створення відкритої, орієнтованої на експорт моделі економіки значною мірою залежить від рівня активності іноземних інвесторів на території України, інтенсивності міжнародного руху капіталів та поділу праці. Згідно з розрахунками вітчизняних економістів, орієнтація тільки на внутрішні резерви може призвести до того, що період відродження української економіки триватиме 20 і навіть більше років. Потреба у кредитних ресурсах тільки для підтримки датованих галузей більш ніж утричі перевищує наші кредитні можливості.

Після проведення даного дослідження можна зробити наступний висновок, що іноземні інвестиції надходять в Україну поки що в недостатньому обсязі.

Для активізації інвестиційної діяльності слід:

- знизити рівень державного регулювання підприємницької діяльності та забезпечити стабільність відповідного законодавства;
- усунути неоднозначність трактування нормативно-правових актів;
- удосконалити нормативну базу з питань реалізації прав власності;
- проведення реформи податкової системи, спрямованої на зниження податкового навантаження через скорочення переліку податків.

ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

Білоброва Т.О., аспірант
Українська академія бізнесу та підприємництва

Незважаючи на те, що в останні роки спостерігалися певні позитивні зміни в економіці України, питома вага високо- та середньотехнологічних галузей у промисловості залишається набагато нижчою, ніж у розвинутих країнах Західної Європи. Ці темпи, на жаль, не зумовлені інноваційним розвитком галузей. Зростання капіталовкладень не супроводжується адекватною технологічною модернізацією та структурною перебудовою, обсяги виробництва високотехнологічної продукції залишаються вкрай низькими. Таким чином, постає потреба не лише у покращенні економічної ситуації в країні і цілому, а докорінній зміні стратегії її розвитку з антикризової на інноваційну.

Сучасна економічна ситуація в Україні характеризується низьким рівнем використання наукових знань, вкрай повільним нарощуванням інноваційного виробництва. І це незважаючи на те, що Україна належить до

десяти держав світу, які мають необхідний науково-технічний потенціал для створення й виробництва найсучаснішої високотехнологічної продукції на світовий ринок.

Як вже зазначалося, за загальним рівнем інноваційної активності Україна значно відстає від країн Європейського Союзу. Причиною цьому є цілий комплекс проблем різного характеру, який склався історично і посилюється за останній рік серйозною політичною нестабільністю.

Враховуючи серйозний науковий потенціал та обсяги патентування винаходів, першою головною проблемою, яка перешкоджає впровадженню результатів НДДКР у виробництво є відсутність стимулів.

Проблемою відсутності стимулів істотно посилює несприятливий діловий клімат. Він полягає, насамперед, не в економічній нестабільності, а в повній невизначеності правового поля. У той час, коли приймається ціла низка законів, що регулюють цю сферу діяльності, згодом виходять постанови та укази, що повністю або частково блокують їх роботу.

Не меншим бар'єром для впровадження наукових розробок є надмірний податковий тягар, який стримує оптимальну роботу на українському ринку підприємств, що використовують високі технології. В разі, якщо підприємство має наміри вкладати гроші у власний розвиток, то цьому перешкоджає брак доступних кредитів.

Якщо ж говорити про проблему мотивації інноваційної діяльності в цілому, то і українським, і іноземним виробникам заважає відсутність фондового ринку, як джерела капіталу та інструменту інвестування.

Одним із бар'єрів технологічного прориву є відсутність інноваційних акцентів у бюджетній політиці. До речі, пріоритети іноземних інвесторів більше відповідають інтересам структурної перебудови економіки, ніж пріоритетам вітчизняних інвесторів.

Більшість ідей винахідників, які вже втілені у промисловий зразок не можуть бути реалізованими, оскільки в Україні відсутня інфраструктура для комерціалізації високих технологій і поширення їх на споживчий ринок. З цього витікає серйозна проблема недорозвиненості необхідних інститутів.

Заслужує на увагу ще один аспект проблеми мотивації використання результатів інтелектуальної власності, який притаманний країнам, що довгий час мали сировинну експортну орієнтацію і знаходились в економічній кризі. В цілому його можна охарактеризувати, як малоосвіченість і малокультурність, поганий імідж інновацій. В Україні наука і бізнес існують у різних сферах, які практично не перетинаються. Це спричиняє не стільки необізнаність, а скільки відсутність зацікавленості у інноваційному розвитку на перспективу.

Незважаючи на динамічно зростаючий попит на наукоємку продукцію на світовому ринку, сучасна економічна ситуація в Україні характеризується низьким рівнем попиту на наукові знання, вкрай повільним нарощуванням наукоємного виробництва. Проте навіть у нинішній економічній ситуації зберігаються передумови для прискорення інноваційного розвитку, які полягають у ефективному подоланні штучно створених правових бар'єрів, і зумовленою цим інституційною невизначеністю в інноваційній сфері.

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ ДО ВИМОГ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Вострич О., аспірант
Українська академія бізнесу та підприємництва

У розвинених країнах світу останнім часом спостерігаються дві регіональні тенденції: зростання політичної ваги регіонів та збільшення кількості регіональних ініціатив, спрямованих на стимулювання економічного розвитку.

Визначення пріоритетів зовнішньої торгівлі України та активізація приєднання її до СОТ наражається щонайменше на дві важливі проблеми – галузеву та регіональну. При цьому саме ці дві складові національної економіки тісно пов'язані одна з одною та обумовлюють прогрес чи регрес української моделі економічного зростання.

Суть регіональної проблеми, в першу чергу, пов'язана з рівнем економічного розвитку самих регіонів. Як свідчать макроекономічні показники, між рівнями економічного розвитку регіонів України існують відмінності і ці відмінності з часом зростають. Коefіцієнт варіації ВДВ на душу населення зріс з 0,22 у 1999 р. до 0,33 у 2005 р. (у постійних цінах). У розвинутих країнах цей показник становить приблизно 0,15, а в країнах, що розвиваються – 0,5. Найбільше непокоїть зростання диспропорцій, що спостерігається останнім часом на етапі зростання, з економічних, соціальних і політичних причин.

Важливим ринковим фактором, що забезпечив би адаптацію економіки українських регіонів до економік країн Європейського Союзу є створення оптимальних інфраструктурних систем. В Україні система інститутів ринкової інфраструктури перебуває в стадії становлення. На 01.01.2005 р. було зареєстровано 209 банків, у т.ч. 178 діючих. Серед банків – два державних, 173 акціонерних, 34 товариств з обмеженою відповідальністю. За роки реформ в Україні відкрито 28 комерційних банків із залученням іноземного капіталу, що становить 13% від кількості відкритих банків. Небанківські фінансово-кредитні інститути подані інвестиційними компаніями і фондами, довірними товариствами, кредитними спілками, страховими компаніями, що, на жаль, через сильний податковий прес закриваються. У 2005 р. нараховувалося 268 страхових компаній, із них реально працювало 200. Ринок страхових послуг є низькодиверсифікованим і надає лише 46 видів страхових послуг. В Україні нараховується 300 – 400 кредитних спілок, хоча реально працюють 100. На біржовому ринку України працюють 62 універсальних біржі, 111 товарних і товарно-сировинних бірж, 27 фондівих і товарно-фондових бірж.

Проте в цілому біржова торгівля ще мала (незначна кількість угод, відсутність високоліквідних акцій, низька вартість кожного цінного папера).

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ
ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА
УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ БІЗНЕСУ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ІХ науково-теоретичної конференції
«Актуальні проблеми економічного та соціального
розвитку України в сучасних умовах»
(19-20 квітня 2007 р.)

Підписано до друку 03.10.2007 року.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Друк цифровий.
Наклад: 150 примірників.
Замовлення № ЕК-0000274 від 03.10.2007 року.

Виготовлено ТОВ «РВПК ЕКСЛІБРИС»
03680, Київ, пр. Академіка Глушкова, 42
тел. /044/ 526-60-95/63

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців,
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції на право видавничої діяльності та
виготовлення видавничої продукції ДК №2307 від 06.10.2005 року.